

Kolmapäev, 13. detsember 2017

P8_TA(2017)0492

Ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamise aastaaruanne

Euroopa Parlamendi 13. detsembri 2017. aasta resolutsioon ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamise aastaaruande kohta (2017/2123(INI))

(2018/C 369/05)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Lissaboni lepingut,
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 20. detsembri 2013. aasta, 26. juuni 2015. aasta ja 15. detsembri 2016. aasta ja 22. juuni 2017. aasta järeldusi,
- võttes arvesse nõukogu aastaaruannet Euroopa Parlamendile ühise välis- ja julgeolekupoliitika kohta (ÜVJP),
- võttes arvesse oma 13. detsembri 2017. aasta resolutsiooni ühise välis- ja julgeolekupoliitika rakendamise aastaaruande kohta ⁽¹⁾,
- võttes arvesse oma 13. septembri 2017. aasta resolutsiooni relvaekspordi kohta: ühise seisukoha 2008/944/ÜVJP rakendamine ⁽²⁾,
- võttes arvesse nõukogu 25. novembri 2013. aasta, 18. novembri 2014. aasta, 18. mai 2015. aasta, 27. juuni 2016. aasta, 14. novembri 2016. aasta ja 18. mai 2017. aasta järeldusi ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) ning 17. juuli 2017. aasta järeldusi Euroopa Liidu üldise välis- ja julgeolekupoliitika strateegia kohta,
- võttes arvesse Prantsuse-Saksa ministrite nõukogu 19. kohtumist, mis toimus 13. juulil 2017. aastal Pariisis,
- võttes arvesse kaitseministrite ja välisministrite mitteametlikku kohtumist („Gymnich“), mis toimus 6.–9. septembrini 2017 Tallinnas,
- võttes arvesse ELi kaitseministrite 30. novembril 2011 avaldatud järeldusi,
- võttes arvesse oma 12. septembri 2013. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu sõjaliste struktuuride olukorra ja tulevikuväljavaadete kohta ⁽³⁾,
- võttes arvesse oma 22. novembri 2016. aasta resolutsiooni Euroopa kaitseliidu kohta ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse oma 23. novembri 2016. aasta resolutsiooni ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamise kohta (vastavalt Euroopa Parlamendile esitatud nõukogu aastaaruandele ühise välis- ja julgeolekupoliitika kohta) ⁽⁵⁾,
- võttes arvesse oma 16. märtsi 2017. aasta resolutsiooni ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika põhiseadusliku, õigusliku ja institutsioonilise mõju ning Lissaboni lepingust tulenevate võimaluste kohta ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0493.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0344.

⁽³⁾ ELT C 93, 9.3.2016, lk 144.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0435.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0440.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0092.

Kolmapäev, 13. detsember 2017

- võttes arvesse oma 5. juuli 2017. aasta resolutsiooni volituse kohta 2018. aasta eelarve projekti kolmepoolseteks läbirääkimisteks ⁽¹⁾,
- võttes arvesse dokumenti „Ühtne visioon, ühine tegevus: tugevam Euroopa. Euroopa Liidu üldine välis- ja julgeolekupoliitika strateegia“, mida komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja esitles 28. juunil 2016. aastal,
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 14. novembril 2016. aastal esitatud dokumenti „Julgeoleku- ja kaitseküsimuste rakenduskava“,
- võttes arvesse komisjoni 30. novembri 2016. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele Euroopa kaitsealase tegevuskava kohta (COM(2016)0950),
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu eesistuja, komisjoni presidendi ja NATO peasekretäri 8. juuli 2016. aasta ühisavaldust, NATO ja ELi Nõukogu poolt heaks kiidetud 6. detsembri 2016. aasta ühist ettepanekute kogu ning selle rakendamise kohta 14. juunil 2017. aastal vastu võetud eduaruannet,
- võttes arvesse 16. septembri 2016. aasta Bratislava deklaratsiooni,
- võttes arvesse uut kaitsepaketti, mida komisjon esitles 7. juuni 2017. aasta pressiteates „Kaitset pakkuv Euroopa: Euroopa Komisjon algatab arutelu julgeoleku- ja kaitsekoostöö liidu loomiseks“,
- võttes arvesse 7. juuni 2017. aasta aruteludokumenti Euroopa kaitse tuleviku kohta,
- võttes arvesse 2016. aasta juuni Eurobaromeetri uuringut 85.1, mille kohaselt pooled küsitatud ELi kodanikest peavad ELi tegevust ebapiisavaks ja kaks kolmandikku neist sooviks näha ELi laiaulatuslikumat tegevust liikmesriikide julgeoleku- ja kaitsepoliitikasse antava panuse kaudu,
- võttes arvesse nõukogu poolt 17. juulil 2017. aastal vastu võetud ÜJKP Iraagi uue tsiviilmissiooni kriisiohjamise kontseptsiooni ning nõukogu 4. augusti 2017. aasta otsust (ÜVJP) 2017/1425 Euroopa Liidu stabiliseerimismeetme kohta Malis Mopti ja Segou piirkonnas,
- võttes arvesse ELi ÜJKP alase koolituse poliitikat, mille välisasjade nõukogu kiitis heaks 3. aprillil 2017,
- võttes arvesse nõukogu 23. oktoobri 2017. aasta otsust, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu nimel EMP ühiskomitees võetav seisukoht seoses EMP lepingu protokoll nr 31 (liidu kaitsealaste teadusuuringute ettevalmistav meede) muutmisega,
- võttes arvesse 13. novembri 2017. aasta teadet alalise struktureeritud koostöö kohta,
- võttes arvesse komisjoni ja komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 10. novembri 2017. aasta ühisteatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Sõjaväelise liikuvuse parandamine Euroopa Liidus“ (JOIN(2017)0041),
- võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
- võttes arvesse väliskomisjoni raportit (A8-0351/2017),

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0302.

Kolmapäev, 13. detsember 2017

Liidu strateegiline keskkond

1. rõhutab, et reeglitel põhinev rahvusvaheline kord ja lääne demokraatlike riikide kaitstavad väärtused, samuti rahu, jõukus ja vabadused, mille see Teise maailmasõja järgne kord tagab ning mis on kooskõlas alustega, millele Euroopa Liit on rajatud, on vastamisi enneolematult paljude konventsionaalsete ja hübriidprobleemidega, kuna sotsiaalsed, majanduslikud, tehnoloogilised ja geopoliitilised suundumused osutavad maailma rahvastiku suurenevale haavatavusele vapustuste ja pingete suhtes, mille hulka kuuluvad riigisisised konfliktid, loodusõnnetused, äärmuslikud ilmastikuolud, veekriisid, riikide lagunemine ja küberrünnakud ning millele on vaja ühtselt ja koordineeritult reageerida; tuletab meelde, et julgeolek on Euroopa kodanike üks peamisi muresid; märgib, et liidu välistegevuses tuleb juhinduda ELi lepingu artiklis 21 nimetatud väärtustest ja põhimõtetest;

2. rõhutab, et ükski liikmesriik ei suuda üksinda lahendada ühtegi keerulist julgeolekuprobleemi, millega me praegu kokku puutume, ja selleks, et EL saaks lahendada sise- ja välisprobleeme, peab ta tõhustama oma pingutusi konkreetse tugeva koostöö nimel ÜVJP/ÜJKP raames, olema tõhus üleilmne toimija, mis tähendab ühtsete seisukohtade väljendamist ja ühist tegutsemist, ning suunama oma ressursid strateegilistele prioriteetidele; on arvamisel, et tegeleda tuleb ebastabiilsuse algpõhjustega, milleks on vaesus ja ebavõrdsus, halb juhtimine, riikide lagunemine ja kliimamuutused;

3. peab kahetsusväärseks asjaolu, et riikideülelset tegutsevad terroristlikud ja kuritegelikud organisatsioonid tugevnevad ja nende hulk suureneb, mida võib veelgi soodustada ISISe lüüasaamine ja selle võitlejate põgenemine, samal ajal kui lõunapoolsetes piirkondades ja Lähis-Idas levib ebastabiilsus, kuna nõrgestatud ja lagunevad riigid, nagu Liibüa, jätavad suured alad valitsuseta ja välisjõudude vastu kaitseta; on jätkuvalt mures Saheli piirkonna terrorismiohu piirideülese ulatuse pärast; peab äärmiselt murettekitavaks, et Korea Rahvademokraatlikus Vabariigis toimuvad tuuma- ja raketikatsetused on suurendanud pinget seelses piirkonnas ja kaugemalgi, kujutades endast selget ohtu rahvusvahelisele rahule ja julgeolekule;

4. rõhutab, et ida pool jätkub Venemaa sõda Ukraina vastu, Minski kokkuleppeid – millest kinni pidamata ei ole võimalik konflikti lahendada – ei ole täidetud ning kestab Krimmi ebaseaduslik anneksioon ja militariseerimine ning sissepääsu takistavate ja keelutsoone loovate süsteemide maksmapanek; on sügavalt mures, et Venemaa ülepaisutatud õppused ja sõjaväeline tegevus ilma rahvusvaheliste vaatelejateta, hübriidtaktika, sealhulgas küberterrorism, libaauudised, väärinfo levitamise kampaaniad ning majanduslik ja energiaalane väljapressimine destabiliseerivad idapartnerluse riike ja Lääne-Balkanit ning on suunatud ka lääne demokraatiate vastu ja suurendavad neis sisepeingeid; on mures, et ELi ümbritsev julgeolekukeskkond jääb järgnevatel aastatel äärmiselt muutlikuks; kinnitab veel kord, et Lääne-Balkani riigid on ELi julgeoleku ja stabiilsuse jaoks strateegiliselt tähtsad ning vaja on panna rõhku ELi poliitilisele tegevusele selle piirkonna suunas ja tugevdada seda, muu hulgas laiendades ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) missioonide volitusi; on kindlalt veendunud, et ELi haavatavusest üle saamiseks on vaja suurendada integratsiooni ja koordineerimist;

5. peab murettekitavaks terrorismiohtu, mis laieneb kiiresti nii Euroopas kui ka väljaspool selle piire; leiab, et puudulik reageerimine sõjalisel tasandil toob paratamatult endaga kaasa üha kasvava ohu sisejulgeolekule; nõuab tungivalt, et sõlmitaks Euroopa džihaadivastane pakt, mis aitaks seda ohtu tõhusalt tõkestada;

6. on seisukohal, et terrorism on tänapäeval üks peamisi ELi kodanike julgeolekut ohustavaid probleeme, mis nõuab kiiret, kindlat ja koordineeritud tegevust sise- ja välispoliitika tasandil, et uusi terrorirünnakuid ära hoida ja võidelda terrorismi algpõhjustega; juhib eelkõige tähelepanu vajadusele ennetada radikaliseerumist, blokeerida terroristlike organisatsioonide rahastamise allikad, võidelda terroripropaganda vastu ja blokeerida sel eesmärgil interneti ja sotsiaalsete võrgustike kasutamine, muu hulgas automaatse kõrvaldamise teenuse abil, ning parandada jälitusandmete vahetamist liikmesriikide vahel ning kolmandate riikide, NATO ja teiste asjaomaste partnerorganisatsioonidega; on seisukohal, et meie ÜJKP missioonide volitused peaksid hõlmama võitlust terrorismiga, et aidata sellega järjekindlamalt rakendada deradikaliseerimisprogramme, eriti EULEXi Kosovos ja EUFOR ALTHEAd Bosnias ja Hertsegoviinas – riikides, kus on palju välismaalt naasnud võitlejaid;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

7. on sügavalt mures üha hukatuslikumaks muutuva terrorismiohu pärast Saheli vööndis, samuti selle kandumise pärast Kesk-Aafrikasse ja ebastabiilsuse pärast idas (Süürias, Iraagis, Palestiinas); kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat üles tagama, et ÜJKP missioonidele antaks täitevvolitused ning volitused otsustavalt ja kindlameelselt sekkuda;
8. on seisukohal, et ELi praeguses laienemispoliitikas jääb tasakaalustatud ja õiglastel tingimustel põhinev usaldusväärne ühinemisprotsess oluliseks julgeoleku tugevdamise vahendiks, mis aitab arendada Kagu-Euroopa riikide vastupanuvõimet;
9. on seisukohal, et keerukas julgeolekuolukorras ja ajal, kui EL ja NATO püüavad oma koostööd laiendada ja süvendada, kaotab EL Brexiti tõttu osa oma sõjalisest võimest ning tõenäoliselt ei ole enam võimalik kasutada Ühendkuningriigi oskusteavet, ja vastupidi; täheldab, et Brexit annab uut hoogu algatustele, mis on kaua olnud blokeeritud, ja võiks avada tee uutele ettepanekutele; rõhutab, et oluline on, et ELi ja Brexiti-järgse Ühendkuningriigi tihe kaitsekoostöö jätkuks, muu hulgas ka jälitusandmete vahetamise ja terrorismivastase võitluse vallas; on seisukohal, et kui Ühendkuningriik seda taotleb, võiks ta osaleda ka ÜJKP missioonides, mis oleks osa ELi ja Ühendkuningriigi uuest kaitsekoostöö suhtest;
10. väljendab rahulolu selle üle, et USA on uuesti kinnitanud oma seotust Euroopa julgeolekuga; rõhutab, et EL on kindlalt pühendunud ühiste väärtuste ja huvidega Atlandi-ülesele ühendusele; on samal ajal veendunud, et ÜVJP peab olema vastutustundlik ja enesekindel ja et sellega seoses peab EL muutuma eneseteadlikuks välispoliitiliseks toimijaks;

Institutsiooniline raamistik

11. on kindlalt seisukohal, et EL peaks vajaduse korral võtma otsustavaid meetmeid oma tuleviku määramiseks, kuna sise- ja välisjulgeolek on omavahel üha tugevamalt läbi põimunud ning sellel on otsene mõju kõigile Euroopa kodanikele; hoiatab, et ühtse käsitse puudumine võib viia kooskõlastamata ja killustatud tegutsemiseni, soodustada mitmekordset dubleerimist ja ebatõhusust ning sellest tulenevalt võivad liit ja selle liikmesriigid haavatavaks muutuda; on seetõttu seisukohal, et EL peaks suutma tulemuslikult tegutseda sise- ja välisjulgeoleku kõigi võimalike vahendite ulatuses kuni ELi lepingu artikli 42 lõikes 7 sätestatud tasemeni välja; rõhutab, et Euroopa Liidu lepingu artiklis 42 nimetatud liidu ühise kaitsepoliitika kujundamise eesmärk on luua ühine kaitse ning muuta liit strateegiliselt sõltumatuks, et ta oleks suuteline edendama rahu ja julgeolekut Euroopas ja maailmas; rõhutab, et Euroopa kaitsevõime tugevam integreerimine annab praktilist ja rahalist kasu;
12. rõhutab, et EL peab rakendama kogu olemasolevat poliitikavahendite arsenalit, alates pehmest jõust kuni karmi jõuni ning lühiajalistest meetmetest pikaajalise tegevuseni klassikalise välispoliitika vallas, mis hõlmab mitte ainult kahe- ja mitmepoolseid pingutusi diplomaatias, arengukoostööd, erakorralist toetust, kriisiennetust ja konfliktijärgseid strateegiaid, vaid ka rahuvalvet ja -kindlustamist, seda ka kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 43 lõikes 1 nimetatud tsiviil- ja sõjaliste vahenditega – et toime tulla esilekerkivate probleemidega; on seisukohal, et ÜJKP peaks lähtuma põhimõttest, et Euroopa turvalisust ei ole võimalik tagada üksnes sõjalisi vahendeid kasutades; on seisukohal, et ELi välispoliitika meetmete hulka peaks kuuluma nende meetmete mõju hindamine seoses ELi inimkesksete strateegiliste huvidega, mis seisnevad inimeste julgeoleku ja inimõiguste parandamises, rahvusvahelise õiguse tugevdamises ja püsiva rahu soodustamises; rõhutab, et Euroopa välisteenistus peaks oma võimekust suurendama, et kriise paremini ära hoida ja tegeleda julgeolekuprobleemidega nende tekkimisest alates; rõhutab, et vajalik on sidusam ja paremini koordineeritud kommunikatsioon sõjaliste, tsiviil-, arengu- ja humanitaarüksuste vahel;
13. tunnustab silmanähtavaid edusamme Euroopa tugevama kaitsepoliitika kujundamisel pärast Euroopa Liidu üldise välis- ja julgeolekupoliitika strateegia vastuvõtmist 2016. aasta juunis; hindab positiivselt eelkõige Euroopa Kaitsefondi käivitamist, kaitseuuringute ettevalmistava meetme kavandatavat laiendamist ja seadusandlikku ettepanekut Euroopa kaitsevaldkonna tööstusliku arendamise programmi kohta; kutsub liikmesriike üles suurendama oma tulevase osamakseid ELi eelarvesse, et katta kõik lisakulud, mis ELil seoses Euroopa Kaitsefondiga tekivad;
14. tunnustab EFTA ühinemist kaitseuuringute ettevalmistava meetmega ning eelkõige Norra 2017. aastal tehtud 585 000 euro suurust makset selle heaks; soovib, et Norra jätkaks osalemist liidu rahastatavates programmides, millel on kaitsepoliitiline tähendus või mis kuuluvad kaitsevaldkonda;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

15. palub komisjoni asepresidendil ja kõrgel esindajal teavitada Euroopa Parlamenti viivitamata ja täielikult kõikide kaitsepoliitilise tähendusega ja kaitsevaldkonda kuuluvate rahvusvaheliste kokkulepete sõlmimisest või muutmisest vastava menetluse kõikidel etappidel; on seisukohal, et iga kolmanda riigi rahaline osalus avaldab liidu eelarvele olulist mõju, kuna kolmas riik võib liidu finantshuve mõjutada palju suuremalt, kui on tema rahaline panus, keeldudes vajalikke ekspordilitsentse andmast; rõhutab, et kui kolmandad isikud panustavad liidu rahastatud kaitsepoliitilise tähendusega ja kaitsevaldkonda kuuluvatesse programmidesse, ootab Euroopa Parlament, et komisjon ja komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja hindaksid enne ettepaneku esitamist sellise osaluse mõju liidu strateegilise poliitika ja huvide seisukohast, ning teavitaksid parlamenti sellest hindamisest;

16. rõhutab, et komisjon ja üha suurem arv liikmesriike on endale kohustuseks võtnud Euroopa kaitseliidu rajamise ning Euroopa kodanikud toetavad seda tugevalt; rõhutab, et see vastab liidu kodanike ja Euroopa Parlamendi nõudmisele, mida parlament on väljendanud eeskätt arvukate üleskutsetega oma varasemates resolutsioonides; rõhutab, et Euroopa kaitse tugevam integratsioon aitab suurendada kaitse tõhusust, kaotada dubleerimise ja kärpida kulusid; rõhutab aga, et tõelise Euroopa kaitseliidu ellukutsumine nõuab jätkuvat poliitilist tahet ja otsustavust; nõuab, et liikmesriigid kinnitaksid valmidust osaleda Euroopa ühises ja sõltumatus kaitstes ning võtaksid eesmärgiks tagada, et riigi kaitse-eelarve oleks tõuseks kümne aastaga vähemalt 2 %-ni SKPst;

17. on veendunud, et ainus viis, kuidas suurendada Euroopa Liidu võimet täita sõjalisi ülesandeid, on oluliselt suurendada kõigi sõjalise võimekuse loomise protsessi aspektide tõhusust; tuletab meelde, et võrreldes USAga on 28-liikmelise ELi kaitsekulutused 40 %, kuid sellega luuakse vaid 15 % võimekusest, mida USA sama protsessiga saavutab, ja see osutab väga raskele tõhususe probleemile;

18. palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ning komisjonil astuda samme, et täita parlamendi nõudmine: koostada seoses järgmise mitmeaastase finantsraamistiku ettevalmistamisega ELi julgeolekut ja kaitset käsitlev valge raamat, nagu nõutakse parlamendi 22. novembri 2016. aasta, 23. novembri 2016. aasta ja 16. märtsi 2017. aasta resolutsioonides; on seisukohal, et Euroopa kaitseliidu loomine, selle strateegilise orientatsiooni sidumine ELi rahalise panusega võimekuse arendamise ning Euroopa institutsioonilise kaitseraamistiku kujundamine on elemendid, mida on vaja toetada institutsioonidevahelise kokkuleppega; rõhutab, et kõigi sidusrühmade laialdaste ja usaldusväärsete pingutustega on võimalik kaitsekulutuste ulatust ja tõhusust suurendada; nõuab, et selles protsessis määrataks tugev roll selliste neutraalsetele riikidele nagu Austria ja Rootsi, seadmata sealjuures kahtluse alla konkreetsete liikmesriikide neutraalsust;

19. rõhutab, et lisaks strateegilise keskkonna ja strateegiliste eesmärkide kirjeldusele tuleks Euroopa Liidu valges raamatus ELi võimearendusplaani vormis välja tuua nii järgmise mitmeaastase finantsraamistiku puhul nõutav ja kasutatav võimekus kui ka võimekuse puudujäägid, ning selle täienduseks tuleks esitada üldülevaade liikmesriikide ja liidu meetmetest, mis on kavandatud finantsraamistikus ja pikemas perspektiivis

20. tunnustab hiljuti üles näidatud poliitilist tahet tõhustada ÜJKPd; toetab püüdeid kasutada täielikult Lissaboni lepingu potentsiaali – muuta liikmesriikide omavaheline koostöö tegelikult toimivaks, ja püüdeid teha Euroopa Liidu lepingu artikli 43 lõikes 1 loetletud ülesannete täitmiseks vajalik operatiivvõimekus tegelikult kasutatavaks järgmiste meetmetega:

- a) luua kiiresti aluslepinguga ette nähtud käivitusfond, et oleks võimalik kiiresti operatsioone alustada,
- b) luua alaline struktureeritud koostöö nende sõjaliste aspektide osas, mis on vajalikud ÜJKP ülesannete täitmiseks, nagu seda on alaliselt ühendatud sõjalised üksused,
- c) reformida valitsustevahelist ühisrahastamise mehhanismi Athena, et suurendada liikmesriikide vahelist solidaarsust, kui on liikmesriigid, kes saavad ÜJKP operatsioonis osaleda ainult rahaliselt, ja on liikmesriigid, kes saavad selles osaleda vaid sõjaväeüksustega,
- d) muuta võimekuse ühendamine ja jagamine erandist reegliks ning asuda rakendama enamikku neist 300 ettepanekust, mille 2011. aastal esitasid 28 kaitseväge juhatajat,

Kolmapäev, 13. detsember 2017

- e) koondada teadus-, arendus-, hanke-, hooldustegevuse ja koolitusega seotud riiklikud vahendid,
- f) koordineerida riigikaitse planeerimist (kaitseküsimuste iga-aastane kooskõlastatud läbivaatamine (CARD)), nagu praegu on kavandatud,
- g) asuda välja töötama ühiseid sõjalise sertifitseerimise eeskirju ja ühist tarnekindluse poliitikat,
- h) komisjonil panna maksma siseturu eeskirjad kaitsealaste riigihangete projektide valdkonnas kooskõlas 2009. aasta kaitsealaste riigihangete direktiiviga;

21. tunnustab komisjoni kavatsust esitada järgmise mitmeaastase finantsraamistiku raames ettepanek sihtotstarbelise eelarvega ja eraldi reeglitega kaitseuuringute eriprogrammi kohta; rõhutab, et liikmesriigid peaksid selle programmi jaoks andma lisaressursse, kâripimata olemasolevaid raamprogramme, millega rahastatakse teadusuuringuid, tehnoloogia arendamist ja innovatsiooni, nagu nõutakse Euroopa Parlamendi 5. juuli 2017. aasta resolutsioonis; kordab oma varasemaid üleskutseid komisjonile, et see tagaks liidu osalemise liikmesriikide kaitsealastes teadus- ja arendusprogrammides või vajaduse korral koos tööstusega korraldatud programmides, nagu on osutatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 185 ja 187;

22. tunnustab komisjoni ettepanekut Euroopa kaitsevaldkonna tööstusliku arendamise programmi kohta; rõhutab, et liidu meetmetel, millega toetatakse, koordineeritakse või täiendatakse liikmesriikide meetmeid kaitsevaldkonnas, peaks olema eesmärk aidata kaasa ühise kaitsepoliitika järkjärgulisele kujundamisele, nagu on osutatud muu hulgas ELi toimimise lepingu artikli 2 lõikes 4, ning mis seetõttu peaks hõlmama ühist arengut, standardimist, sertifitseerimist ja hooldust, mis tagavad koostööprogrammide suurema koostalitlusvõime; palub, et komisjon edendaks uut Euroopa kaitsevaldkonna tööstusliku arendamise programmi võimalikult laialdaselt ning innustaks eelkõige VKEsid ühistes piiriülestes projektides osalema;

23. leiab, et liikmesriikide relvade, laskemoona ning kaitsetööstuste kaupade ja teenuste eksport moodustab lahutamatu osa ELi välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitikast;

24. kutsub nõukogu üles astuma kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõikega 2 konkreetseid samme Euroopa relvajõudude ühtlustamise ja standardimise suunas, et soodustada uue Euroopa kaitseliidu raames sõjaväelaste koostööd, mis oleks üks samm ELi ühise kaitsepoliitika järkjärgulise kujundamise teel;

25. rõhutab, et kõigi aluslepinguga ettenähtud võimaluste ärakasutamine parandaks kaitsetööstuse konkurentsivõimet ja toimimist ühtsel turul, elavdaks ka edaspidist kaitsealast koostööd positiivsete stiimulitega, keskendudes projektidele, mida liikmesriigid ei suuda teoks teha, vähendades tarbetut dubleerimist ning soodustades avaliku sektori rahaliste vahendite tõhusamat kasutamist; on arvamusel, et nende strateegiliste koostööprogrammide väljundeil on suur potentsiaal toimida kahesuguse kasutusega tehnoloogiana ja tuua sellisena täiendavat lisaväärtust liikmesriikidele; rõhutab Euroopa sõjalise võimekuse ja integreeritud kaitseturu arendamise tähtsust;

26. nõuab, et koostatakse täpsed ja siduvad suunised, millega tagada Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõike 7 tulevase aktiveerimise ja rakendamise jaoks konkreetne raamistik;

27. kutsub komisjoni, nõukogu ning komisjoni asepresidenti ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat üles alustama koos Euroopa Parlamendiga ühise kaitsepoliitika järkjärgulise kujundamise teemal institutsioonidevahelist dialoogi; rõhutab, et järgmises mitmeaastases finantsraamistikus tuleks ette näha täisväärtuslik ELi kaitse-eelarve ÜJKP kõigi sisemiste aspektide tarbeks ja selle rakendamiseks tuleks välja töötada Lissaboni lepingu ulatusele vastav reeglistik; rõhutab vajadust vaadata läbi Athena mehhanism, et laiendada nende operatsioonide rida, mille korraldamise kulud loetakse ühiseks, ja stimuleerida osalemist ÜJKP missioonides ja operatsioonides;

28. märgib, et seda uut kaitse-eelarvet tuleb järgmises mitmeaastases finantsraamistikus rahastada uutest vahenditest;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

29. on seisukohal, et otsuste tegemine küsimustes võiks olla demokraatlikum ja läbipaistvam; teeb seetõttu ettepaneku muuta oma julgeoleku ja kaitse allkomisjon (SEDE) täieõiguslikuks parlamendikomisjoniks, et sellele saaks anda suuremad kontrolli- ja vastutusevolitused ÜJKP üle ja olulise rolli ÜJKP rakendamisel, eelkõige julgeoleku- ja kaitsevaldkonnaga seotud õigusaktide kontrollimisel;

30. peab kahetsusväärseks Euroopa julgeoleku- ja luureteenistuste vahelise koostöö ja teabe jagamise puudulikkust; on veendunud, et luureteenistuste tihedam koostöö aitaks võidelda terrorismi vastu; nõuab sellega seoses täisväärtusliku Euroopa luuresüsteemi loomist;

Alaline struktureeritud koostöö

31. väljendab rahulolu teate üle alalise struktureeritud koostöö kohta ja selle kavandatud käivitamise üle liikmesriikide valmisoleku põhjal võtta endale siduvad kohustused ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika raames, rakendades sellega ambitsioonikat ja kaasavat alalist struktureeritud koostööd, ja kutsub nõukogu üles seda viivitamata kasutusele võtma; rõhutab, et soovitud kaasav osalemine ei tohi ohustada täielikku pühendumist ühisele julgeoleku- ja kaitsepoliitikale ega osalevate liikmesriikide ambitsioonikaid taotlusi; juhib tähelepanu vajadusele kehtestada selged osaluskriteeriumid, jättes teistele liikmesriikidele võimaluse liituda hilisemal etapil; on kindlalt seisukohal, et kogu tegevus alalise struktureeritud koostöö raames peaks olema alati täielikult kooskõlas ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitikaga;

32. rõhutab, et alaline struktureeritud koostöö peaks arenema liidu raamistikus ning et liit peaks seda koostööd tõhusalt toetama, võttes täielikult arvesse liikmesriikide kaitsealaseid pädevusi; kordab oma nõudmist, et struktureeritud koostööd tuleb liidu eelarvest asjakohaselt rahastada; on seisukohal, et osalemine kõigis ÜJKP kohaldamisalasse kuuluvates liidu ametites ja organites, sealhulgas Euroopa Julgeoleku- ja Kaitsekolledžis, tuleks alalise struktureeritud koostöö puhul seada nõudeks; kordab oma nõudmist, et ELi lahingugruppide süsteemi tuleks muudetud Athena mehhanismi raames käsitada ühise kulutusena;

33. rõhutab, et on vaja lihtsustada haldusmenetlusi, mis aeglustavad tarbetult relvajõudude loomist ÜJKP missioonide tarbeks ja kiirreageerimisüksuste piiriülest liikumist ELis; kutsub liikmesriike üles looma kogu ELi hõlmava süsteemi, et koordineerida kaitsejõudude personali, seadmeid ja varustust ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika eesmärgil, mille puhul tuginetakse solidaarsusklauslile ja kus kõigil liikmesriikidel on kohustus anda abi ja toetust kõigi oma volituste piires kooskõlas ÜRO põhikirja artikliga 51; väljendab sellega seoses heameelt sõjaväelise liikuvuse parandamist käsitleva ühisteatise üle; kutsub komisjoni üles esitama parlamendile ja liikmesriikidele 2018. aasta märtsiks ulatusliku tegevuskava, mis on täielikult kooskõlas praegu NATO raames tehtavate jõupingutustega;

34. nõuab alalise struktureeritud koostöö raames täieõigusliku ELi tsiviil- ja sõjalise strateegilise peakontori loomist, mis koosneks olemasolevast sõjaliste missioonide plaanimise ja juhtimise teenistusest (MPCC), tsiviilmissioonide plaanimise ja juhtimise teenistusest (CPCC) ning kriisiohjamise ja planeerimise direktoraadist (CMPD) ning mis pakuks platvormi integreeritud tegevustoele kogu plaanimistsükli jooksul, alates algsest poliitilisest kontseptsioonist kuni üksikasjalike plaanideni välja;

35. soovib alalises struktureeritud koostöös osalevatel liikmesriikidel luua alalise „Euroopa integreeritud relvajõu“, mis koosneks nende riikide armeeüksustest, ning võimaldada liidul seda Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõike 3 kohaselt ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamiseks kasutada;

36. leiab, et Euroopa kaitseliidu üks esmaseid elemente peaks olema ühine küberkaitsepoliitika; soovib komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal välja töötada ettepanekud alalise struktureeritud koostöö raames ELi küberkaitseüksuse loomiseks;

Kaitse peadirektoraat

37. nõuab, et tihedas kooskõlas komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindajaga hinnataks võimalust luua komisjonis kaitse peadirektoraat, mis aitaks edendada liidu meetmeid, et toetada, koordineerida või täiendada liikmesriikide meetmeid, mille eesmärk on ühise kaitsepoliitika järkjärguline kujundamine ELi toimimise lepingu artikli 2 kohaselt;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

38. on seisukohal, et kavandatava kaitse peadirektoraadi ülesanne peaks olema tagada avatud piirid väeüksuste ja varustuse ja vaba liikumise võimaldamiseks, mis on vajalik eeltingimus, et tagada selline strateegiline sõltumatus, koostalitlusvõime, tarnekindlus, standardimine ja sõjalise sertifitseerimise kord, mis on nõutav alljärgnevat: ELi osalus ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika ning alalise struktureeritud koostöö programmides; ELi rahastatavad kaitseuringud; ELi strateegiline sõltumatus; Euroopa kaitsetööstuse konkurentsivõime, hõlmates ka VKEsid ja keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtteid, mis moodustavad Euroopa kaitsevaldkonna tarneahela; ning institutsioonidevahelised kaitsevaldkonda käsitlevad kokkulepped, sealhulgas ELi julgeoleku ja kaitse valge raamat; rõhutab, et kavandatav kaitse peadirektoraat peaks aitama eri toimijate ülesandeid paremini koordineerida, et saavutada poliitikavaldkondade suurem sidusus ja järjepidevus;

39. rõhutab, et kavandatav kaitse peadirektoraat peaks tegema koostööd Euroopa Kaitseagentuuriga; on seisukohal, et Euroopa Kaitseagentuur peaks olema liidu meetmeid rakendav asutus Euroopa võimete- ja relvastuspoliitika raames Lissaboni lepinguga ette nähtud ulatuses; kordab oma nõudmist nõukogule, et Euroopa Kaitseagentuuri haldus- ja tegevuskuludid rahastataks liidu eelarvest; märgib, et Euroopa Kaitseagentuuri uute rollide ja ülesannetega peaks kaasnema agentuuri eelarve suurendamine, rõhutab aga ühtlasi, et võimalik kaitse peadirektoraadi loomine ja suuremad pingutused ÜJKP tulemuslikumaks muutmiseks ei tohiks kaasa tuua ressursside suunamist bürokraatlike struktuuride paisutamiseks ega struktuuride dubleerimist;

Kaitseküsimuste koordineeritud strateegiline läbivaatamine ja iga-aastane läbivaatamine

40. hindab positiivselt ELi võimearendusplaani strateegilist läbivaatamist, mis on kavas lõpule viia 2018. aasta kevadel; rõhutab, et võimearendusplaani aitab edendada liikmesriikide koostööd Euroopa Kaitseagentuuriga seotud võimekuse puudujääkide kõrvaldamiseks;

41. hindab positiivselt kaitseküsimuste iga-aastase kooskõlastatud läbivaatamise protsessi rakendamist; on seisukohal, et kaitseküsimuste iga-aastase kooskõlastatud läbivaatamine peaks aitama tulemuslikult standardida ja ühtlustada riikide relvajõudude investeringuid ja võimeid, aitama tagada liidu strateegilist ja operatiivset sõltumatust ja võimaldada liikmesriikidel koos tõhusamalt kaitseesse investeerida; kiidab heaks ettepaneku alustada läbivaatamist katseliselt 2017. aastal;

42. soovib liikmesriikidel uurida kaitseressursside ühishanke võimalust;

43. rõhutab, et kaitseküsimuste iga-aastane kooskõlastatud läbivaatamine peaks põhinema ELi julgeoleku ja kaitse valgel raamatul ja võimearendusplaanil ning olema suunatud kõikidele ÜJKPga seotud võimetele, seda eelkõige alalises struktureeritud koostöös osalevate liikmesriikide puhul; on seisukohal, et kaitseküsimuste iga-aastasel kooskõlastatud läbivaatamisel tuleks esitada konkreetsed ettepanekud, et kõrvaldada puudused ja tuvastada, kus oleks liidu meede asjakohane, ning neid ettepanekuid tuleks arvesse võtta ELi järgmise aasta eelarve planeerimisel; rõhutab, et komisjonil ja Euroopa Kaitseagentuuril on vaja teha koostööd kavandatava Euroopa Kaitsefondi kaitsevõime ja teadusuuringute vahendite iga-aastaste tööprogrammide kujundamisel; tuletab meelde, et Euroopa Kaitseagentuuril peaks olema selge roll mitte ainult programmi väljatöötamisel, vaid ka kaitsevõime vahendi kaudu rahastatavate projektide juhtimisel;

44. rõhutab, et kogu ÜJKPga seotud tegevus, eelkõige kaitseküsimuste iga-aastane kooskõlastatud läbivaatamine, alaline struktureeritud koostöö ja Euroopa Kaitsefondi tegevus peavad olema hoolikalt koordineeritud;

45. on seisukohal, et komisjon peaks kasutama kaitseküsimuste iga-aastase kooskõlastatud läbivaatamise tulemusi ja algatama institutsioonidevahelise kokkuleppe, millega antakse alus liidu edasiste meetmete ulatusele ja rahastamisele; on seisukohal, et institutsioonidevahelisele kokkuleppele tuginedes peaksid nõukogu ja komisjon nende meetmete lubamiseks tegema oma asjaomastes pädevusvaldkondades vajalikud otsused; nõuab parlamentidevahelist koostööd kaitseküsimustes, eesmärgiga vaadata läbi kaitseküsimuste iga-aastane kooskõlastatud läbivaatamine ja korraldatult jätkata kaitsevõime arendamist;

ÜJKP missioonid ja operatsioonid

46. avaldab tänu enam kui 6 000 naisele ja mehele, kes on hästi ja lojaalselt täitnud teenistuskohustusi liidu tsiviil- ja sõjalistel missioonidel kolmes maailmajaos; hindab neid missioone kõrgelt kui Euroopa ühist panust maailma rahu ja stabiilsuse heaks; peab aga kahetsusväärseks, et nende missioonide tõhusust võivad endiselt ohustada struktuursed nõrkused, liikmesriikide ebavõrdsed osamaksed ja puudulik sobitumine tegevuskeskkonda, ning peab eriti taunitavaks ÜJKP missioonide volituste piiranguid; rõhutab sellega seoses, et vaja on tagada tegelik tulemuslikkus, mida on võimalik saavutada ainult asjakohase sõjalise varustustega, ning kutsub nõukogu ning asepresidenti ja kõrget esindajat üles kasutama

Kolmapäev, 13. detsember 2017

Euroopa Liidu lepingu artikli 41 lõikes 2 ette nähtud võimalusi; väljendab rahulolu selle üle, et liikmesriigid on meie teenistuses olevate inimeste jaoks suurendanud oma kaitsekulutusi; leiab, et seda suundumust on vaja säilitada, tugevdada ja koordineerida ELi tasandil; kutsub üles rakendama tulemuslikke meetmeid tagamaks, et ÜJKP missioonide inimhõõtmega seotud õppetunde ja kogemusi hinnatakse ja võetakse arvesse tulevaste ÜJKP missioonide kavandamisel;

47. väljendab rahulolu selle üle, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja on esitanud ÜJKP esimese aastaaruande; on aga seisukohal, et see aruanne ei peaks olema üksnes kvantitatiivset laadi ja kirjeldama saavutusi statistiliste andmete ja üksikasjaliku teabe abil, vaid keskenduma edaspidi ka ÜJKP meetmete poliitilise mõju hindamisele meie kodanike julgeoleku parandamise seisukohast;

48. palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal, komisjonil ja liikmesriikidel orienteerida ÜJKP missioone ja operatsioone rohkem ELi üldise välis- ja julgeolekupoliitika strateegia prioriteetide saavutamisele, võttes arvesse kohalikku ja piirkondlikku olukorda;

49. on kindlalt seisukohal, et vaja on jätkuvalt panustada kriiside ohjamise ja ennetamise ning eriti toetada Iraagi ülesehitamist ja stabiliseerimist; tunnustab nõukogu hiljutist otsust alustada ÜJKP uut tsiviilmissiooni jaoks, et toetada julgeolekusektori reformi Iraagis, ning ootab, et EL võtaks rahvusvaheliselt juhtiva rolli selles valdkonnas, sealhulgas terrorismivastases võitluses ja tsiviilülesehitudustöös; kutsub ELi üles tagama seekord osalevate liikmesriikide parema omavahelise kooskõlastatuse ning parema kooskõlastatuse piirkondlike ja kohalike jõududega

50. tunnustab Euroopa Liidu juhitavate Vahemere merevägede (EUNAVFOR Med) tegevust ning palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ja liikmesriikidel suurendada toetust kohalikele julgeolekujõududele Vahemere lõunarannikul;

51. ootab, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja nõukogu rakendaksid taas tegevusse Euroopa Liidu integreeritud piirihalduse abimissiooni Liibüas (EUBAM Libya), kui selle volitusi uuendatakse nii, et neid laiendatakse Liibüa lõunapiiril asuvate kohalike julgeolekujõudude suhtes; kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ja liikmesriike üles esitama uusi ideid selle kohta, kuidas lahendada julgeolekuprobleeme Saheli piirkonnas, seostades selle küsimuse EUBAM Libya laiaulatusliku ja integreeritud käsitusega ning toetades Saksamaa ja Prantsusmaa ühisalgatust; tunnustab nõukogu 4. augusti 2017. aasta otsust Euroopa Liidu stabiliseerimistegevuse kohta Malis Mopti ja Segou piirkonnas; palub sellega seoses, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja teavitaks parlamenti, kuidas see meede suhtestub ÜJKP missioonide ja operatsioonidega selles piirkonnas;

52. tunnustab operatsiooni EUFOR Althea (Euroopa Liidu sõjaline operatsioon Bosnias ja Hertsegoviinas) edusamme Bosnias ja Hertsegoviinas lõpliku sõjalise olukorra saavutamisel; on aga mures, et lõpliku poliitilise olukorrani ei ole veel jõutud;

53. märgib tunnustavalt, et hiljuti pandi alus ELi alalisele operatsioonide peakorterile (sõjaliste missioonide plaanimise ja juhtimise teenistus), nagu nõudis parlament oma 12. septembri 2013. aasta resolutsioonis, kuna see on ühisoperatsioonide efektiivse plaanimise ja juhtimise eeltingimus; kutsub liikmesriike üles saatma peakorterisse vajalikke töötajaid, et see saaks täies mahus toimima hakata, ning tegema sellele ülesandeks ÜJKP operatsioonide, nagu EUFOR Althea, kavandamise ja juhtimise;

54. leiab, et tingituna Ühendkuningriigi teadaandest Euroopa Liidust väljaastumise kohta tuleb üle vaadata EUNAVFOR Somalia / operatsiooni Atalanta juhtimisvõimalused; rõhutab, et see operatsioon on olnud edukas ja tänu sellele ei ole piraadid 2014. aastast alates kinni pidanud ühtegi laeva; väljendab rahulolu selle üle, et operatsiooni pikendatakse 2018. aastani;

55. märgib, et ainult 75 % ÜJKP tsiviilmissioonide ametikohtadest on täidetud; väljendab kahetsust selle pärast, et ELi personalieeskirju, mis tagaksid missiooni isikkoosseisule paremad tingimused ja parema kaitse, ei kohaldata missioonidesse tööle võetud inimeste suhtes, kuigi missioone rahastatakse liidu eelarvest; on veendunud, et see pärsib missioonide tegevuse tulemuslikkust; kutsub liikmesriike üles tagama, et kõigis missioonides kõik vabad ametikohad kiiresti täidetak;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

56. tunnustab ÜJKP koolitust reguleeriva ELi poliitika heakskiitmist ning Euroopa Julgeoleku- ja Kaitsekolledži (ESDC) tähtsat rolli ÜJKP struktuuri integreeritud keskse koolitusasutuse; kutsub liikmesriike üles tagama sellele kolledžile piisavad rahalised vahendid, töötajad ja infrastruktuuri vahendid;

57. peab kahetsuväärseks, et liikmesriigid ei suuda piisavalt kiiresti anda ÜJKP tsiviilmissioonide ettevalmistus- ja ülesehitustappide jaoks vajalikke töötajaid; hindab sellega seoses positiivselt Euroopa välisteenistuse ja komisjoni talituste ühiselt väljatöötatud ettepanekut, milles esitatakse mitmetasandiline lähenemisviis ÜJKP tsiviilmissioonide lähetamise kiirendamiseks;

58. toetab jätkuvaid pingutusi tsiviilmissioonide ja tsiviil-sõjaliste missioonide rahastamise kiirendamiseks ning otsustamismenetluste ja rakendamiskorra lihtsustamiseks; on sellega seoses arvamusel, et komisjon peaks kooskõlas finantsmääruse artikliga 210 kehtestama delegeeritud õigusaktidega ÜJKP kriisihjemeetmete jaoks hangete erieeskirjad, et aidata kaasa operatsioonide kiirele ja paindlikule läbiviimisele;

59. väljendab rahulolu selle üle, et 2016. aastal loodi missioonide toetamise platvorm; märgib kahetsusega, et selle platvormi maht ja ulatus on piiratud, ning kordab oma nõudmist, et tuleks edasi liikuda ühise teeninduskeskuse loomise suunas, mis hakkaks tõhusamalt toimima kõiki missioonide tugiteenuseid koordineeriva keskusena;

60. kutsub Euroopa välisteenistust ja nõukogu üles tõhustama praegusi pingutusi, et parandada küberjulgeolekut, eelkõige ÜJKP missioonide jaoks, võttes muu hulgas meetmeid ELi ja liikmesriikide tasandil, et vähendada ohtu ÜJKP-le, näiteks suurendama vastupanuvõimet hariduse, koolituse ja õppuste kaudu ning ELi küberkaitsealase hariduse ja koolituse ühtlustamise kaudu;

61. on seisukohal, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid on vastamisi enneolematu ohuga, mis seisneb riikide toetatud küberrünnakutes ning küberkuritegevuses ja terrorismis; usub, et küberrünnakud kujutavad oma olemuse tõttu ohtu, mis nõuab Euroopa tasandil reageerimist; kutsub liikmesriike üles üksteist vastastikku abistama, kui küberrünnak mõnda neist tabab;

62. kutsub liikmesriike üles rakendama ÜJKP sõjaliste missioonide puhul täielikku koormuse jagamist, laiendades järkjärgult ühist rahastamist täieliku ühisrahastamiseni, mis peaks võimaldama ja toetama üha enamate liikmesriikide võimalusi panustada oma võimete ja jõududega või nimelt rahaliste vahenditega; rõhutab sellega seoses Athena mehhanismi läbivaatamise ja ÜJKP sõjaliste operatsioonide rahastamisega seotud kõigi kulude katmise tähtsust;

63. kutsub nõukogu üles tegutsema kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 41 lõikega 3 ja võtma viivitamata vastu otsuse, millega luuakse käivitusfond Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõikes 1 ja artiklis 43 osutatud ülesannete täitmiseks mõeldud sõjaliste operatsioonide algetapi kiireks rahastamiseks; nõuab, et nõukogu lahendaks praegused hübriidmissioonide rahastamisega seotud probleemid; nõuab ELi finantseeskirjade paindlikkuse suurendamist, et parandada liidu võimet kriisidele reageerida ja kehtivaid Lissaboni lepingu sätteid täita;

ELi ja NATO koostöö

64. on seisukohal, et praeguses olukorras on ELi ja NATO strateegiline partnerlus Euroopas ja selle naabruses julgeolekuprobleemide lahendamiseks määrava tähtsusega; on seisukohal, et ELi ja NATO ühisdeklaratsioon ja selle järgneva rakendamise meetmed annavad võimaluse viia koostöö ja vastastikune täiendavus kõrgemale tasandile, mis tähendab strateegilise partnerluse uut ja olulist etappi; tunnustab paketina esitatud 42 ettepanekut, millest kümme on suunatud hübriidohtudega seotud vastupanuvõime suurendamisele ja mille eesmärk on tugevdada kahe organisatsiooni koostööd ja kooskõlastatust; märgib, et seda tööd jätkatakse täieliku avatuse ja läbipaistvuse vaimus, võttes täielikult arvesse otsustamise ja menetluste sõltumatust mõlemas organisatsioonis, ning see töö rajaneb kaasatuse ja vastastikkuse põhimõttel, piiramata ühegi liikmesriigi julgeoleku- ja kaitsepoliitika eripära; tunnustab koostööd küberohtudega võitlemisel, strateegilise kommunikatsiooni arendamisel ning mereoperatsioonide ja ühisõppuste koordineerimisel ning juhib tähelepanu suurepärasele koostööle ja vastastikkusele täiendavusele ELi operatsiooni Sophia ja NATO merevalveoperatsiooni Sea Guardian vahel; märgib tunnustavalt ka ELi ja NATO 2017. aasta juunis avaldatud esimest ühist rakendusaruannet ja saavutusi ühiste koostööettepanekute rakendamisel ning kutsub üles uutele edusammudele; rõhutab ELi kindlat seotust Atlandi-ülese ühendusega, millel on ühised väärtused ja huvid;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

65. täheldab, et tugevam EL ja tugevam NATO tugevdavad teineteist vastastikku; on seisukohal, et liikmesriigid peavad suurendama pingutusi, et toimida nii Euroopa kaitseliidus ja sõltumatute piirkondliku julgeoleku tagajatena kui ka vajaduse korral lisaks NATO; märgib EL peab kooskõlas oma üldise välis- ja julgeolekupoliitika strateegiaga olema osaline järgmistes tegevusvaldkondades: a) reageerimine väliskonfliktidele ja -kriisidele; b) partnerite võimekuse suurendamine ning c) liidu ja selle kodanike kaitsmine; hindab positiivselt käimasolevaid algatusi, mille eesmärk on järgida üldist välis- ja julgeolekupoliitika strateegiat julgeoleku ja kaitse valdkonnas, tihendada ELi ja NATO sidemeid ning võimaldada liikmesriikidel tegeleda kaitsealaste uuringutega ning ühiselt arendada kaitsevõimet; on arvamusel, et Euroopa julgeoleku ja kaitse sõltub üha enam mõlemast organisatsioonist, kellest kumbki toimib oma pädevusvaldkonnas; nõuab meetmete rakendamist, et parandada koostööd hübriidohtude vastu võitlemisel, sealhulgas Euroopa hübriidohtudega võitlemise tippkeskuse kaudu, ning teabe ja jätusteste vahetamise vallas;

66. rõhutab, et tähtis ei ole ainult ELi liikmesriikide, peamiste partnerite ja NATO küberjulgeoleku alane koostöö ja integratsioon, vaid ka ühiskonna eri toimijate omavaheline koostöö selles valdkonnas;

ÜJKP partnerlused

67. rõhutab, et partnerlus ja koostöö riikidega, kes jagavad ELi väärtusi, aitab ÜJKP tulemuslikkust ja mõju suurendada; tunnustab sellega seoses Albaania, Austraalia, Kanada, Tšiili, Kolumbia, endise Jugoslaavia Makedoonia vabariigi, Gruusia, Montenegro, Moldova, Uus-Meremaa, Norra, Serbia, Šveitsi, Türgi, Ukraina ja Ameerika Ühendriikide osalust;

68. väljendab rahulolu selle üle, et 7. detsembril 2016 allkirjastati ELi ja USA logistilise toetuse leping; palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal teavitada Euroopa Parlamenti sellest, mil moel on nimetatud leping parandanud ÜJKP missioonide töötajate töötingimusi ja kaitset;

69. palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ja liikmesriikidel viia ELi delegatsioonide koosseisu ELi sõjaväeatašeed, et aidata kaasa Euroopa Liidu strateegiliste eesmärkide täitmisele;

70. toetab komisjoni ettepanekut vaadata läbi stabiilsuse ja rahu edendamise rahastamisvahend (IcSP), et toetada meetmeid algatuse „Suutlikkuse suurendamine julgeoleku ja arengu toetamiseks“ raames, mis võimaldaks ELil rahastada suutlikkuse arendamist ja vastupanuvõime tugevdamist ning aidata partnerriikide suutlikkust suurendada; soovib Euroopa välisteenistusel ja komisjonil asuda seda algatust kiiresti rakendama, parandada ÜJKP missioonide tõhusust ja jätkusuutlikkust ning rakendada paindlikumat ja integreeritumat ELi lähenemisviisi, milles kasutatakse ära tsiviil-sõjalist koostõimet;

o

o o

71. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule, nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, ÜRO peasekretärile, NATO peasekretärile, ELi kosmose-, julgeoleku- ja kaitsevaldkonnaga tegelevatele ametitele ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.